

Arrest

nr. 57 387 van 7 maart 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 7 januari 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 22 november 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 8 december 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 januari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker van Armeense nationaliteit, komt op 15 januari 2009 België binnen en dient op 16 januari 2009 een asielaanvraag in.

Op 9 juni 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Op 16 februari 2010 en 9 september 2010 dient verzoeker hierop aanvullingen in.

Op 17 november 2010 geeft de arts-attaché haar advies inzake de beoordeling van de gezondheidsproblemen van verzoekster.

Op 22 november 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven als volgt luiden:

“Uit het medisch advies van de controlearts van 17/11/2010 (zie bijgevoegde gesloten omslag), mbt H. A. (...) blijkt het volgende:

Uit de medische attesten die ons werden toegestuurd (d.d. 27/05/2009 (X2), 25/01/2010 (X2), 10/08/2010 blijkt dat betrokkene lijdt aan een aandoening waarvoor hij onder medicamenteuze behandeling staat.

Verder blijkt tevens uit de medische attesten d.d. 25/01/2009 dat betrokkene op 25/01/2009 gehospitaliseerd werd maar er werd geen reden voor de van de opname weergegeven noch werd er nadien de noodzakelijke aanvullende informatie aan onze diensten ter beschikking gesteld omtrent de reden en de duur van opname en verdere evolutie.

De attesten d.d. 11/05/2009 en 11/12/2009 die aan onze diensten werden toegestuurd werden door de controlearts niet in overweging genomen gezien het feit dat het hier strikt genomen niet om medische attesten gaat, en dus niet opgesteld en ondertekend zijn door een arts.

> Wat betreft de behandelingen- en opvolgingsmogelijkheden in het land van herkomst:

> Verwijzend naar een mail d.d. 4/11/2008 (zie administratief dossier) van professor Ara Babloyan van het Arabkir Joint Medical Centre in Yerevan, blijkt dat de geneesmiddelen die betrokkene nodig heeft voor zijn aandoeningen, beschikbaar zijn volgens de essentiële geneesmiddelenlijst en dat er in alle poliklinieken een gespecialiseerd kabinet is, terwijl gespecialiseerde afdelingen alleen in enkele medische centra beschikbaar zijn. Dat de gespecialiseerde zorgen die betrokkene behoeft, gratis zijn op voorschrift van de huisarts. Dat in Armenië geen systeem van sociale zekerheid bestaat, doch dat de zorgen gratis zijn voor patiënten uit de sociaal zwakkere groepen of voor patiënten met ziekten die opgenomen zijn op de lijst voor gratis zorgen. Dat de aandoeningen van betrokkene opgenomen zijn op de lijst voor gratis zorgen.

Verwijzend naar een schrijven dd. 25/5/2009, eveneens van professor Ara Babloyan, blijkt dat de geneesmiddelen die betrokkene nodig heeft voor zijn aandoeningen beschikbaar zijn in Armenië, volgens het voorschrift van de arts.

- Verwijzend naar een schrijven dd. 25/5/2009, eveneens van professor Ara Babloyan, blijkt dat medicatie beschikbaar is in Armenië, volgens het voorschrift van de arts. Dat o.a. de specifieke medicatie en farmaceutische stoffen beschikbaar zijn in Armenië en wat de kostprijs is van deze geneesmiddelen. Dat de behandeling beschikbaar is in Armenië, alsook opvolging door specialist. Dat patiënten met een aandoening zoals betrokkene medische zorgen kunnen genieten van specialisten in de lokale poliklinieken in de hoofdstad of in de regio's van Armenië, ofwel in gespecialiseerde medische centra. Wat de gemiddelde kostprijs is van een consultatie bij een arts en wat de kostprijs is van een consultatie bij een specialist. Dat opvolging door een specialist terzake enkel mogelijk is in de hoofdstad Yerevan of in de steden van de Armeense Republiek, Gjoemri, Vanadzor en Spitak. Dat in Armenië geen systeem van sociale zekerheid bestaat, doch dat de zorgen gratis zijn voor patiënten uit sociaal zwakkere groepen of voor patiënten met ziekten die opgenomen zijn in de lijst voor gratis zorgen.

- Uit lijsten van geregistreerde geneesmiddelen in Armenië van het Scientific Centre of Drug and Medical Technology Expertise in Armenië, bekomen op 16/11/2010 via <http://www.pharm.am/jurdocs2.php?pg=13&langid=2>, blijkt dat o.a. dat 2 medicamenten die betrokkene behoeft geregistreerd zijn in Armenië en op voorschrift verkrijgbaar zijn. Over de beschikbaarheid van een ander medicament werd op deze lijsten geen informatie teruggevonden, doch wel geregistreerd en op voorschrift verkrijgbaar in Armenië is een ander gelijkaardig medicament (met een gelijkaardige farmaceutische stof). Over de beschikbaarheid van een ander medicament in Armenië werd op deze lijsten evenmin informatie teruggevonden, doch wel geregistreerd en op voorschrift verkrijgbaar in Armenië is een gelijkaardig medicament (met een gelijkaardige farmaceutische stof), die eveneens gebruikt wordt bij de aandoening van betrokkene.

De controlearts concludeert m.a.w. dat de aangehaalde medicamenteuze behandeling beschikbaar is in het land van herkomst. Sommige medicatie kan eventueel vervangen worden door sterk gelijkaardige medicatie, die ook gebruikt wordt voor de behandeling van betrokkene en waarvan wel zeker is dat deze beschikbaar is in het land van herkomst. Verder stelt de controlearts dat de behandeling/opvolging door een specialist eveneens beschikbaar is in het land van herkomst.

> Dusdanig stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen, zijnde de nodige medicatie en de noodzakelijke opvolging door een specialist, in het herkomstland van betrokkene, Armenië.

In Armenië bestaat als dusdanig geen systeem van sociale zekerheid. Echter de zorgen zijn gratis voor patiënten uit de sociaal zwakkere groepen en voor patiënten met aandoeningen die opgenomen zijn in de lijst voor gratis zorgen, zoals reeds eerder aangehaald. Dat de aandoening van betrokkene in deze lijst voor gratis zorgen is opgenomen, en zowel de nodige medicatie als de nodige opvolging door een specialist gratis zijn. De gespecialiseerde zorgen zijn beschikbaar in de poliklinieken en in de gespecialiseerde centra (zie info in administratief dossier).

De website van IOM http://irrico.belgium.iom.int/images/stories/documents/armenia_nl.pdf leert ons bovendien dat de Staat voorziet in allerlei sociale voorzieningen (sociale bijstandsprogramma's zoals gezinstoelagen, invaliditeitsuitkeringen, ouderdomspensioenen, andere sociale uitkeringen, eenmalige geboortepremies en kinderbijslag).

Daarnaast bestaan er ook bijstandsprogramma's voor gehandicapten, veteranen, en kinderen, medische en sociale re-integratieprogramma's, thuiszorg en bejaardentehuizen, weeshuizen en internaten.

> De toegankelijkheid van de zorgen in het land van herkomst is dus eveneens gegarandeerd voor betrokkene.

-) De controlearts stelt verder dat betrokkene kan reizen: "uit de beschikbare medische gegevens blijkt alleszins niet dat betrokkene momenteel gehospitaliseerd is, noch dat er sprake is van een actueel instabiele medische toestand of een actueel strikte medische contra-indicatie om te reizen."

-) Uit de verdere beschikbare gegevens blijkt tevens ook geen medische noodzaak tot mantelzorg.

Conclusie van de controlearts:

"Vanuit medisch standpunt kunnen we besluiten dat de aandoening van betrokkene, hoewel deze kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld of opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling en opvolging beschikbaar zijn in het land van herkomst, nl. Armenië.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Armenië.

Uit het medisch advies van de controlearts blijkt bovendien niet dat betrokkene arbeidsongeschikt is, hij kan dus instaan voor de kosten van de eventuele opvolging. Verder kan betrokkene beroep doen op hulp van de International Organisation for Migration. De IOM ondersteunt de Armeense regering op het gebied van migratie. De IOM wil tevens de zelfstandigheid en integratie verbeteren voor mensen die terugkeren naar Armenië. Zo assisteert de IOM terugkerende Armeniërs bij hun reïntegratie. Deze terugkeerders kunnen microkredieten krijgen om een nieuw leven op te bouwen.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,

of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

2. Over de ontvankelijkheid

Verwerende partij werpt in haar nota een exceptie van onontvankelijkheid op van de vordering tot schorsing omdat verzoeker niet aantoonde op basis van concrete gegevens een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te zullen ondervinden bij de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit hetgeen hierna volgt, zal blijken dat het beroep tot nietigverklaring niet wordt ingewilligd. Het is bijgevolg niet vereist deze exceptie te beantwoorden.

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een eerste en tweede middel aan die als volgt luiden:

"1) Schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980 ; van artikel 62 van de Vreemdelingenwet; van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke

motivering van de bestuurshandelingen + schending van de algemene beginselen van o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel

2) Schending van de rechten van de verdediging ;

DOORDAT verweerder stelt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf, door verzoeker ingediend op 8 juni 2009, ontvankelijk is doch ongegrond om reden dat uit de door verzoeker voorgelegde medische attesten geen aandoening in zijn hoofde zou blijken die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer geen behandeling in het herkomstland is.

TERWIJL verzoeker bij zijn aanvraag dd. 8 juni 2009 en navolgende schrijvens dd. 16 februari 2010 en 9 september 2010 wel degelijk diverse medische attesten (o.a. resp. dd. 27/05/2009 , dd. 25/01/2010 en dd. 10/08/2010) van dokter V. P. T. (...) had voorgelegd waaruit voldoende bleek dat hij wel degelijk lijdt aan enkele medische aandoeningen die van die aard zijn dat hij niet in staat is om te reizen en dat een terugkeer naar zijn herkomstland wel degelijk een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit.

Uit de door de FOD Binnenlandse Zaken gegeven motivering blijkt niet dat . verweerder in de bestreden beslissing van niet-gegrondheid van de aanvraag om machtiging van verblijf de diverse gegevens die beschikbaar zijn in verzoekers dossier op een zorgvuldige en redelijke manier in acht heeft genomen.

Door de aanvraag tot verblijfsmachtiging af te wijzen op grond van het feit dat uit de voorgelegde medische attesten niet zou blijken dat verzoeker zou lijden aan een medische aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling bij een terugkeer/blijkt dat verweerder niet in alle objectiviteit alle concrete en individuele elementen die werden aangehaald in het verzoekschrift tot verblijfsmachtiging dd. 8 juni 2009 en navolgende schrijvens dd. 16 februari 2010 en 9 september 2010, zowel afzonderlijk alsook gemeenschappelijk, voldoende en op een redelijke wijze in overweging heeft genomen.

Vooreerst heeft verzoeker wel degelijk enkele objectieve en verifieerbare medische verslagen voorgelegd aangaande de medische aandoening waaraan hij lijdt, met name voegde hij bij zijn aanvraag dd. 8 juni 2009 en navolgende schrijvens dd. 16 februari 2010 en 9 september 2010, wel degelijk diverse medische attesten bij (o.a. dd. 27/05/2009 , dd. 25/01/2010 en dd. 10/08/2010) van dokter V.P.T. (...).

Aan de hand van de medische verslagen kon worden afgeleid dat de medische aandoeningen waaraan verzoeker lijdt van die aard zijn dat een verdere gespecialiseerde medische opvolging noodzakelijk , met name dat een regelmatige opvolging door een psychiater en psycholoog noodzakelijk is.

Minstens werden de medische aandoeningen waaraan verzoeker lijdt door de ambtenaar-geneesheer ten onrechte geringschat.

Uit de door verzoeker voorgelegde medische verslagen bleek dat een gegronde verklaring van de aanvraag tot verblijfsmachtiging cfr. artikel 9ter van de Vw. wel degelijk een rationele en aanvaardbare oplossing is.

Ten tweede blijkt uit de door verzoeker voorgelegde medische verslagen dat een medische behandeling van verzoeker momenteel lopende is en dat er tevens nog medische behandelingen voorzien zijn.

De door verzoeker voorgelegde medische verslagen (dd. 27/05/2009, dd. 25/01/2010 en dd. 10/08/2010 van dokter V. P. T. (...)) bevatten een overzicht van de medische aandoeningen waaraan hij lijdt.

Als zijn behandelende arts bevestigt dat er medische behandelingen lopende zijn en dat er bovendien nog medische behandelingen voorzien zijn (m.a.w. aanvullende onderzoeken); dan zou dit redelijkerwijze moeten kunnen volstaan.

De ambtenaar-geneesheer beperkt zich in zijn advies dd. 17 november 2010, waarop verweerder zijn weigeringsbeslissing heeft gebaseerd, hoofdzakelijk tot het geven van een loutere beschrijving van de door verzoeker voorgelegde medische verslagen om daarvan vervolgens een synthese weer te geven.

Het is daarbij onredelijk dat de ambtenaar-geneesheer beslist heeft om de door verzoeker voorgelegde psychologische verslagen dd. 11 mei 2009 en dd. 11 december 2009 opgesteld door klinisch psychologe K. K. (...) niet in overweging te nemen.

In combinatie met de voorgelegde medische verslagen van verzoekers behandelende psychiater bevatten de verslagen van de psychologe wel degelijk belangrijke informatie aangaande psycho-medische toestand van verzoeker.

Ten derde verwijzen zowel de controle-arts in zijn advies dd. 17 november 2010 alsook verweerder in de bestreden beslissing naar zgn. correspondentie dd. 04/11/2008 met e.z. dokter A. B; 5...) uit Yerevan, Armenië, waaruit volgens de controle-arts zou moeten blijken dat psychische aandoeningen kunnen behandeld en opgevolgd worden in Armenië en dat psychotrope geneesmiddelen beschikbaar zijn ; zonder evenwel een kopie van deze correspondentie aan verzoeker mee te delen.

Op die manier wordt aan verzoeker en aan zijn behandelende arts de mogelijkheid ontnomen om kennis te nemen van de inhoud van deze correspondentie ; deze te onderzoeken en om vervolgens na te gaan of deze al dan niet op verzoeker zelf van toepassing is.

Verzoekers rechten van de verdediging worden geschonden omdat hij de zgn. correspondentie tussen de controlearts en de Armeense arts inhoudelijk niet kan verifiëren laat staan dat hij deze aan enige kritiek zou kunnen onderwerpen.

Ten vierde is de motivering in de bestreden beslissing in tegenstrijd met de door verzoeker voorgelegde medische verslagen.

In tegenstelling tot hetgeen verweerder voorhoudt in de bestreden beslissing ("Betrokkene kan reizen,...), blijkt uit de voorgelegde medische verslagen dat de medische toestand van verzoeker van die aard is dat hij in geen geval kan reizen !

(Zie STUK 1 , dat was toegevoegd bij de initiële aanvraag dd. 08/06/2009 :

7. Le malade peut-il voyager ?

Non

8. Avis médical concernant le retour en pays de provenance :

Contre-indiqué

(Zie ook STUK 3, pag. 4 dat was toegevoegd bij de initiële aanvraag dd. 08/06/2009 :

Le patient peut-il voyager vers son pays d'origine ? Pourquoi pas ?

Non (lien de cause à effet entre son pays d'origine et son état médico-psychologique)

(Zie ook STUK 6 , dat was toegevoegd bij het navolgend schrijven dd. 16/02/2010 :

7. Le malade peut-il voyager ?

Non

8. Avis médical concernant le retour en pays de provenance :

Contre-indiqué

(Zie ook STUK 7, pag. 3 dat was toegevoegd bij het navolgend schrijven dd. 16/02/2010

Le patient peut-il voyager vers son pays d'origine ? Pourquoi pas ?

Non (lien de cause à effet entre son pays d'origine et son état médico-psychologique)

Noch in het advies van de controle-arts, noch in de bestreden beslissing werd met deze opmerkingen van de behandelende arts enige rekening gehouden.

Integendeel !

De motivering in de bestreden beslissing druist in tegen de inhoud van de voorgelegde medische attesten.

Verweerder vergenoegt zich ten onrechte met het louter tegenspreken van de medische verslagen van de behandelende geneesheer van verzoeker.

Ten vijfde schendt verweerder de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verweerder had de mogelijkheid om verzoeker aan een medisch onderzoek te onderwerpen doch heeft ten onrechte nagelaten om dit te doen.

Een medisch onderzoek had ongetwijfeld een ander licht geworpen op de zaak.

Door verzoeker niet aan een medisch onderzoek te onderwerpen, doch zich te beperken tot het advies van de ambtenaar-geneesheer, dat strijdig was met de medische attesten van de behandelende arts, schendt verweerder de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel.

In zijn schriftelijke aanvraag dd. 8 juni 2009 had verzoeker nochtans formeel aangeboden dat hij bereid is om onmiddellijk in te gaan op iedere uitnodiging vanwege de ambtenaar-geneesheer en dat hij ten allen tijde bereid is om op eerste vraag nadere toelichting te vertrekken, schriftelijk dan wel mondeling.

"De bevoegde diensten bij de DVZ kunnen uiteraard ten allen tijde contact opnemen met de behandelende psychiater van verzoeker.

De ambtenaar-geneesheer en/of de bevoegde diensten van de DVZ kunnen desgewenst ten allen tijde contact opnemen met dokter V. P.T. (...). alsook psychologe K. K. (...).

Verzoeker is vanzelfsprekend bereid om onmiddellijk in te gaan op iedere uitnodiging vanwege de ambtenaar-geneesheer van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien het advies van de arts-attaché enerzijds en anderzijds de medische attesten dd. 27/05/2009 , dd. 25/01/2010 en dd. 10/08/2010 van de behandelende arts van verzoeker tot tegenstrijdige conclusies komen, was het noodzakelijk om verzoeker minstens aan een medisch onderzoek te onderwerpen.

Door dit niet te doen, doch zich te beperken tot een verwijzing naar het voorbarige en foutieve advies van de ambtenaar geneesheer, heeft verweerder op kennelijk onredelijke wijze besloten om de aanvraag op grond van artikel 9ter Vw. ongegrond te verklaren.

Minstens schendt de bestreden beslissing de motiveringsverplichting doordat op deze argumenten in de aanvraag dd. 8 juni 2009 helemaal niet werd geantwoord.

Verweerder is tekortgeschoten in zijn zorgvuldigheidsplicht.

Het is duidelijk dat de aangevochten beslissing foutief is en onafdoende gemotiveerd en dat zij een schending uitmaakt van de motiveringsplicht zoals bepaald in de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel.

Tegelijk schendt de bestreden beslissing artikel 62 Vw. en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29/07/1991.

Overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29/07/1991 voorzien dat de bestuurshandelingen, onder haar toepassingsgebied vallend, uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en de feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn.

De motivering moet correct zijn en afdoende, en de omvang van de motivering moet aangepast zijn aan het belang van de beslissing. De motivering is niet afdoende als het gaat om :

Vage, duistere of niet terzake dienende uitleg, onduidelijke, onnauwkeurige, ongeldige of niet plausible motiveringen, stereotiepe, geijkte of gestandaardiseerde motiveringen (Van Heule D., De motiveringsplicht en vreemdelingenwet, TVVR 1993,67 ev)."

3.1.2. In haar nota repliceert de verwerende partij dat verzoeker niet dienstig de schending van de rechten van verdediging kan inroepen aangezien deze *in casu* niet van toepassing zijn. Betreffende de vermeende schending van de formele motiveringsplicht blijkt bij lezing van het verzoekschrift dat verzoeker daarin inhoudelijke kritiek levert en daarbij blijkt geeft kennis te hebben van de motieven vervat in de bestreden beslissing. De verwerende partij is van oordeel dat op basis van deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoeker het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek. Verder laat de verwerende partij gelden dat verzoeker tevens een schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht en dat het tegelijk aanvoeren van de formele en materiële motiveringsplicht niet mogelijk is nu het eventuele gebrek aan deugdelijke formele motivering het de betrokkene onmogelijk maakt uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is. Dat wanneer verzoeker in staat zou zijn een schending aan te voeren van de materiële motiveringsplicht dit betekent dat deze van een eventuele schending van de formele motiveringsplicht geen gevolgen heeft ondervonden. De motieven in de bestreden beslissing laten toe te achterhalen om welke redenen verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond werd verklaard. Deze motieven volstaan volgens de verwerende partij ook opdat zou komen vast te staan dat de gemachtigde van de staatssecretaris geenszins op kennelijk onredelijke wijze tot het besluit is gekomen dat verzoekers aanvraag ongegrond is. Verzoekers kritiek dat de medische aandoeningen waaraan verzoeker lijdt door de ambtenaar-geneesheer ten onrechte geringschat worden, is dan ook volgens de verwerende partij volstrekt foutief. De ambtenaar-geneesheer komt immers in zijn conclusie tot de vaststelling dat het ernstig posttraumatisch stress syndroom kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt maar de ambtenaar-geneesheer komt tot de vaststelling dat de behandeling en opvolging beschikbaar zijn in Armenië. Verder stelt de verwerende partij dat het niet kennelijk onredelijk is dat het psychologisch verslag niet in overweging werd genomen aangezien deze attesten van een psychologe geen medische attesten zijn en dat ze niet werden opgesteld noch ondertekend door een arts. Gelet op het feit dat de ambtenaar-geneesheer adviseert dat er geen bezwaar is vanuit medisch oogpunt voor een terugkeer naar Armenië, is het niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de staatssecretaris om het advies van de ambtenaar-geneesheer te volgen. Waar verzoeker tenslotte poneert dat de ambtenaar-geneesheer ten onrechte heeft nagelaten verzoeker aan een medisch onderzoek te onderwerpen, verwijst de verwerende partij andermaal naar het deugdelijk advies van deze ambtenaar-geneesheer waaruit blijkt dat de door verzoeker naar voren gebrachte medische stukken zeer grondig werden onderzocht en waaruit blijkt dat de toestand in Armenië zorgvuldig werd nagegaan. Het berust volgens de verwerende partij bij de discretionaire bevoegdheid van de ambtenaar-geneesheer om te beslissen verzoeker al dan niet nog aan een bijkomend medisch onderzoek te onderwerpen doch *in casu* heeft deze dit kennelijk niet nodig geacht om tot een deugdelijke beslissing te komen. Verzoeker beperkt zich volgens de verwerende partij tot loutere beweringen en toont op geen enkele wijze aan waarom een medisch onderzoek een ander licht werpt op de zaak. Verzoekers beschouwingen missen elke feitelijke en juridische grondslag.

3.1.3. Vooreerst wijst de Raad erop dat het beginsel van de rechten van de verdediging in principe niet van toepassing is op een administratieve procedure. De rechten van de verdediging in administratiefrechtelijke zaken zijn enkel van toepassing in tuchtzaken, doch niet op zuiver administratiefrechtelijke beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet (RvS 3 november 2003, nr. 124.957). Verzoeker kan zich niet met goed gevolg op dit beginsel beroepen.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat uit de medische attesten blijkt dat verzoeker lijdt aan een aandoening waarvoor hij onder medicamenteuze behandeling staat en dat verzoeker op 25 januari 2009 gehospitaliseerd werd maar dat er geen reden van opname weergegeven werd noch nadien aan de verwerende partij ter beschikking gesteld. Er wordt in de bestreden beslissing op gewezen dat de attesten van 11 mei 2009 en 11 december 2009 niet in overweging werden genomen aangezien dat het strikt genomen niet om medische attesten gaat en dus niet opgesteld en ondertekend zijn door een arts. Er wordt vervolgd dat de aangehaalde medicamenteuze behandeling beschikbaar is in het land van herkomst, dat sommige medicatie eventueel vervangen kan worden door sterk gelijkaardige medicatie die ook gebruikt wordt voor de behandeling van verzoeker en waarvan zeker is dat deze beschikbaar is in het land van herkomst. Tevens is de behandeling en de opvolging door een specialist beschikbaar in het land van herkomst, dat inzake de toegankelijkheid van de medische zorgen blijkt dat er in Armenië als dusdanig geen systeem van sociale zekerheid bestaat doch dat de zorgen gratis zijn voor patiënten uit de sociaal zwakkere groepen en voor patiënten met ziekten die opgenomen zijn op de lijst voor gratis zorgen en dat de aandoening van verzoeker is opgenomen op deze lijst voor gratis zorgen en dat de gespecialiseerde zorgen beschikbaar zijn in de poliklinieken en in de gespecialiseerde centra. De bestreden beslissing vervolgt dat verzoeker kan reizen en dat er geen medische noodzaak is tot mantelzorg. Verder blijkt uit het medisch advies van de arts-attaché bovendien dat verzoeker niet arbeidsongeschikt is en dat hij dus kan instaan voor de kosten van een eventuele opvolging en dat hij daarenboven een beroep kan doen op de hulp van de International Organisation for Migration. Er wordt geconcludeerd dat niet blijkt dat verzoeker lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, dat niet blijkt dat hij lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of van gewoonlijk verblijf, zodat er geen bewijs aanwezig is dat een terugkeer naar zijn land van herkomst of gewoonlijk verblijf een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG of op artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker maakt bijgevolg niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat er in de bestreden beslissing wordt verwezen naar correspondentie met dokter A. B. zonder evenwel een kopie van deze correspondentie aan verzoeker mee te delen, zodat aan hem en zijn behandelde arts de mogelijkheid ontnomen wordt om kennis te nemen van de inhoud van deze correspondentie, deze te onderzoeken en vervolgens na te gaan of deze als dan niet op verzoeker zelf van toepassing is. Verzoeker meent aldus dat zijn rechten van verdediging worden geschonden.

De Raad herneemt vooreerst dat het beginsel van de rechten van de verdediging in principe niet van toepassing is op een administratieve procedure.

De bestreden beslissing verwijst naar een e-mail van 4 november 2008 en een schrijven van 25 mei 2009 van professor A. B. van het Arabkir Joint Medical Centre in Yerevan en naar lijsten van geregistreerde geneesmiddelen in Armenië van het Scientific Centre of Drug and Medical Technology Expertise waaruit blijkt dat de aandoening van verzoeker kan behandeld en opgevolgd worden in Armenië en dat medicatie voor zijn aandoening er beschikbaar zijn. Vervolgens worden in de motivatie van de bestreden beslissing de voornaamste elementen uit voornoemde documenten aangehaald om te

stellen dat de aangehaalde medicamenteuze behandeling beschikbaar is in het land van herkomst en dat de behandeling en opvolging door een specialist eveneens beschikbaar zijn. Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud verzoeker het genoemde inzicht verschaft en hem aldus toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken.

Bovendien merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op dat wanneer een stuk opgenomen wordt in de beslissing zelf, het volstaat om in het kort het voorwerp en de inhoud van die stukken te vermelden, zonder dat het nodig is ze *in extenso* over te nemen. Het feit dat verzoeker geen kennis heeft verkregen van het deze bewuste e-mail, schrijven en lijst doet hier niets aan af (RvS 9 oktober 2001, nr. 99.581). *In casu* zijn het voorwerp, namelijk een e-mail van 4 november 2008, een schrijven van 25 mei 2009 en lijsten van geregistreerde geneesmiddelen in Armenië van het Scientific Centre of Drug and Medical Technology Expertise en de inhoud bekend. Gezien in de bestreden beslissing de essentiële elementen die geleid hebben tot de bestreden beslissing, opgenomen zijn in de motivering van de bestreden beslissing, kan verzoeker allerminst voorhouden als zou hij de inhoud van de bestreden beslissing niet kennen en bijgevolg niet in staat zijn de inhoud te toetsen. Van de verwerende partij eisen dat ze nog meer bijzonderheden - bovenop de verschillende elementen die al aangegeven worden in de bestreden beslissing - verschaft omtrent de reden waarom ze besluit tot het niet toekennen van een machtiging tot verblijf zou erop neerkomen dat zij ertoe verplicht wordt de motieven van de motieven van haar besluit te geven. De wettelijke verplichting tot uitdrukkelijke motivering houdt zulks niet in (RvS 14 april 2006, nr. 157.584).

Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk dat de formele motiveringsplicht geschonden is.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoeker bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Vooreerst merkt verzoeker op dat hij wel degelijk enkele objectieve en verifieerbare medische verslagen heeft voorgelegd aangaande zijn medische aandoening waaraan hij lijdt. Aan de hand van deze medische verslagen kon volgens hem worden afgeleid dat de aandoeningen van die aard zijn dat een verdere gespecialiseerde medische opvolging noodzakelijk is. Verzoeker is van mening dat de medische aandoeningen waaraan hij lijdt door de ambtenaar-geneesheer ten onrechte geringschat zijn.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de ambtenaar-geneesheer tot de conclusie kwam dat *“vanuit medisch standpunt kunnen we besluiten dat de aandoening van betrokkene, hoewel deze beschouwd kan worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld of opgevolgd wordt, (...)”*. Uit deze bewoordingen blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer van mening was dat op basis van de medische verslagen die verzoeker heeft voorgelegd, blijkt dat verzoeker lijdt aan een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld of opgevolgd wordt. Hieruit blijkt dat de ambtenaar-geneesheer dus de medische aandoening niet heeft *“geringschat”* en dat hij ook van mening is dat deze aandoening van die aard is dat een verdere gespecialiseerde medische opvolging noodzakelijk is. De ambtenaar-geneesheer besluit wel dat verzoeker kan worden behandeld in Armenië voor deze aandoening.

Verzoeker stelt verder dat uit de door verzoeker voorgelegde medische verslagen blijkt dat een gegrondverklaring van de aanvraag tot verblijfsmachtiging wel degelijk een rationele en aanvaardbare oplossing is.

De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet dat op het moment van de bestreden beslissing duidelijk bepaalde dat *“De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De beoordeling van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”* Uit de

bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij zich heeft gebaseerd op het verslag van de ambtenaar-geneesheer en dat deze laatste rekening heeft gehouden met alle door verzoeker bijgebrachte medische verslagen. De verwerende partij oordeelde dat er aan verzoeker geen verblijfsmachtiging op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet kon worden toegestaan. Het loutere feit dat verzoeker het niet eens is met de bestreden beslissing maakt geen grond tot vernietiging uit.

Vervolgens stelt verzoeker dat uit de voorgelegde medische verslagen blijkt dat een medische behandeling van hem momenteel lopende is, dat er tevens nog medische behandelingen voorzien zijn en dat als zijn behandelende arts dit bevestigt dit redelijkerwijze moet kunnen volstaan. De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing stelt dat *“betrokkene lijdt aan een aandoening waarvoor hij onder medicamenteuze behandeling staat.”* De gemachtigde van de staatssecretaris, die vaststelde dat verzoeker een behandeling volgde, heeft daarom de behandelingsmogelijkheden van verzoeker in Armenië onderzocht en of deze voor hem toegankelijk zijn. Het feit dat hij zijn behandeling reeds heeft aangevat, doet geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing en maakt niet dat de gemachtigde van de staatssecretaris hem een verblijfsmachtiging op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet diende toe te staan.

Verzoeker meent dat het onredelijk is dat de ambtenaar-geneesheer beslist heeft om de door hem voorgelegde psychologische verslagen van 11 mei 2009 en 11 december 2009 van klinisch psycholoog K. K. niet in overweging te nemen aangezien deze in combinatie met de voorgelegde medische verslagen van zijn psychiater, wel deze belangrijke informatie bevatten aangaande zijn psycho-medische toestand van verzoeker.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de ambtenaar-geneesheer oordeelde dat *“De attesten d.d. 11/05/2009 en 11/12/2009 die aan onze diensten werden toegestuurd werden door de controlearts niet in overweging genomen gezien het feit dat het hier strikt genomen niet om medische attesten gaat, en dus niet opgesteld en ondertekend zijn door een arts.”* Gelet op het feit dat het conform artikel 9ter van de vreemdelingenwet tot de bevoegdheid van de ambtenaar-geneesheer behoort om, aan de hand van de door verzoeker aangebrachte medische attesten te oordelen over de medische aandoening van verzoeker en gelet op het feit dat een attest dat niet werd opgesteld door een arts niet beschouwd kan worden als een medisch getuigschrift, toont verzoeker met zijn uiteenzetting niet aan dat het kennelijk onredelijk is van de ambtenaar-geneesheer om te oordelen dat hij deze psychologische verslagen niet in overweging neemt aangezien deze niet werden opgesteld noch ondertekend door een arts. Bovendien maakt verzoeker met zijn uiteenzetting niet aannemelijk dat deze verslagen belangrijke informatie bevatten aangaande de psycho-medische toestand van verzoeker.

Tenslotte stelt verzoeker in zijn eerste en tweede middel dat de motivering in de bestreden beslissing in tegenstrijd is met de door verzoeker neergelegde medische verslagen. Zo blijkt uit de door hem bijgebrachte medische attesten dat de medische toestand van verzoeker van die aard is dat hij in geen geval kan reizen. Verzoeker meent dat noch in het advies van de controle-arts noch in de bestreden beslissing met de opmerkingen van de behandelende arts van verzoeker rekening werd gehouden, zodat de motivering in de bestreden beslissing indruist tegen de inhoud van de voorgelegde medische attesten.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband het volgende overwogen: *“De controlearts stelt verder dat betrokkene kan reizen: “uit de beschikbare medische gegevens blijkt alleszins niet dat betrokkene momenteel gehospitaliseerd is, noch dat er sprake is van een actueel instabiele medische toestand of een actueel strikte medische contra-indicatie om te reizen.”*

Door louter opnieuw te verwijzen naar de neergelegde medische attesten die reeds beoordeeld werden door de arts-attaché, toont verzoeker niet aan dat dit oordeel in de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is of steunt op een foutieve feitenvinding.

Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet medische getuigschriften van 27 mei 2009, 25 januari 2010 en 10 augustus 2010 van psychiater T. V. P., gedetailleerde medisch attesten van 27 mei 2009 en 25 januari 2010 van psychiater T. V. P. en attesten van 11 mei 2009 en 11 december 2009 van een psycholoog voegde. Uit het verslag van de ambtenaar-geneesheer, dat bij de bestreden beslissing werd gevoegd, blijkt dat zij bij de beoordeling van de gezondheidsproblemen van verzoeker rekening heeft gehouden met al deze stukken, en weliswaar de attesten van de psycholoog niet in overweging nam

aangezien het geen medische attesten betreffen, en dat zij tot de conclusie komt dat vanuit medisch standpunt het ernstig posttraumatisch stress syndroom van verzoeker, hoewel dit kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling en opvolging beschikbaar zijn in Armenië. Derhalve is vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Armenië.

Zoals hiervoor reeds werd uiteengezet, is de bevoegdheid van de Raad in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht, enkel bevoegd om na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen. Het komt aldus niet aan de Raad toe om een opportuniteitsonderzoek te doen over de door verzoeker aangebrachte medische attesten. De verwerende partij heeft zich bij het nemen van de bestreden beslissing gebaseerd op het verslag van de arts-attaché, die zoals hiervoor reeds werd uiteengezet rekening heeft gehouden met alle door verzoeker bijgebrachte stukken. Verzoeker toont met zijn uiteenzetting in zijn verzoekschrift niet aan dat het kennelijk onredelijk was van de verwerende partij om zich bij het nemen van de bestreden beslissing te baseren op het verslag van de arts-attaché die daarenboven rekening hield met alle door verzoeker bijgebrachte stukken. De verwerende partij is bij het nemen van de bestreden beslissing uitgegaan van een volledige en correcte feitenvinding.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat de verwerende partij de mogelijkheid had om verzoeker aan een medisch onderzoek te onderwerpen, dat ongetwijfeld een ander licht had geworpen op de zaak, maar dat zij dit ten onrechte heeft nagelaten, verwijst de Raad nogmaals naar het advies van de arts-attaché waaruit duidelijk blijkt dat de door verzoeker aangebrachte medische stukken grondig werden onderzocht en waaruit duidelijk blijkt dat de toestand in Armenië grondig werd nagegaan. Uit de bewoordingen van artikel 9ter van de vreemdelingenwet blijkt dat het bovendien bij de discretionaire bevoegdheid van de arts-attaché berust om te beslissen verzoeker al dan niet nog aan een bijkomend medisch onderzoek te onderwerpen. *In casu* oordeelde deze dat dit niet nodig was om tot een beslissing te komen. Het komt niet toe aan de Raad om deze medische beoordeling over te doen.

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat de verwerende partij niet in alle objectiviteit alle concrete en individuele elementen die werden aangehaald in zijn aanvraag voldoende en op een redelijke wijze in overweging heeft genomen. De Raad stelt vast dat verzoeker met deze bewering niet uiteenzet welke individuele elementen uit zijn aanvraag de verwerende partij niet op voldoende en op een redelijke wijze in overweging heeft genomen. Deze uiteenzetting kan dus niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Ten overvloede merkt de Raad op dat in zoverre verzoeker met zijn uiteenzetting in het eerste en tweede middel tracht een nieuwe beoordeling van zijn verblijfsrecht te verkrijgen, dat wanneer hij als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst, hij niet optreedt als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt enkel of de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid in redelijkheid is kunnen komen tot de door hem gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is.

Verzoeker toont niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris op kennelijk onredelijke wijze of steunend op een foutieve feitenvinding tot de bestreden beslissing is gekomen. De bestreden beslissing steunt op afdoende, terzake dienende, pertinente en deugdelijke motieven. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. *In casu* toont verzoeker niet aan dat werd uitgegaan van een foutieve feitenvinding zodat niet kan worden gesteld dat het zorgvuldigheidsbeginsel zou zijn geschonden. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden aangenomen.

Waar verzoeker tenslotte het redelijkheidsbeginsel aanvoert, verwijst de Raad naar de bespreking van het vierde middel.

Het eerste en tweede middel zijn ongegrond.

3.2.1 Verzoeker voert een derde middel aan dat als volgt luidt:

*“3) Schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM),
Uit de door verzoeker bij zijn aanvraag dd. 8 juni 2009 voorgelegde medische verslagen bleek dat verzoeker niet in staat is om te reizen en dat een adequate medische behandeling in zijn herkomstland niet aanwezig is, minstens niet toegankelijk is voor verzoeker, waardoor een terugkeer onmogelijk is. Een plotse onderbreking van de huidige medische begeleiding en een gedwongen terugkeer van verzoeker naar zijn land van herkomst, houdt dan ook een schending in van artikel 3 E.V.R.M.*

Artikel 3 van het E.V.R.M. bepaalt het volgende :

Artikel 3 : Verbod van foltering

Niemand mag worden onderworpen aan foltering of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen

Een terugkeer naar zijn land van herkomst is -minstens in de huidige omstandigheden- in die optiek voor verzoeker totaal niet aangewezen.

Gelet op deze moeilijke omstandigheden is het dan ook van belang dat de verdere noodzakelijke medische behandelingen in België kunnen blijven voortgezet worden.

Gelet op de kwetsbare toestand van verzoeker houdt een terugkeer naar zijn herkomstland wel degelijk gezondheidsrisico's in voor hem gezien de lopende medische hulpverlening alsdan in het gedrang komt.”

3.2.2. In haar nota repliceert de verwerende partij dat een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich niet volstaat om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het Europees Verdrag ter bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM). Verzoeker kan volgens de verwerende partij mede gelet op het duidelijk advies van de ambtenaar-geneesheer niet aannemelijk maken dat er een risico is op een schending van artikel 3 van het EVRM.

3.2.3. Er dient opgemerkt te worden dat verzoeker om de schending van artikel 3 van het EVRM dienstig te kunnen aanvoeren, dient aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. Hij moet deze beweringen staven met een begin van bewijs. Hij moet concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden, volstaat op zich niet (RvS 27 maart 2002, nr. 105.233; RvS 28 maart 2002, nr. 105.262; RvS 14 maart 2002, nr. 104.674; RvS 25 juni 2003, nr. 120.961; RvS 8 oktober 2003, nr. 123.977). Een loutere verklaring van verzoeker volstaat op zich niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM.

De Raad stelt vast dat verzoeker verwijst naar zijn gezondheidstoestand, naar het feit dat volgens hem een adequate medische behandeling in zijn herkomstland niet aanwezig is, minstens voor hem niet toegankelijk en naar de lopende medische hulpverlening die hij nu ontvangt. Verzoeker toont hiermee echter niet aan dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. Uit de bespreking van het eerste en tweede middel is reeds gebleken dat de arts-attaché heeft geoordeeld dat verzoeker wel kan reizen en dat een loutere verwijzing naar de medische attesten die reeds aan het oordeel van de arts-attaché werden onderworpen, hieraan geen afbreuk doet. De gemachtigde van de staatssecretaris heeft eveneens de behandelingsmogelijkheden voor verzoeker in Armenië onderzocht en of deze voor hem toegankelijk zijn en is tot de conclusie gekomen dat de toegankelijkheid van de zorgen in het land van herkomst voor verzoeker gegarandeerd is en dat deze medische zorgen, behandeling en opvolging, er ook beschikbaar zijn. Verzoeker toont met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 van het EVRM in zijn hoofde aan. De schending van artikel 3 van het EVRM kan niet worden aangenomen.

Het derde middel is ongegrond.

3.3.1. Verzoeker voert een vierde middel aan dat als volgt luidt:

"4) Schending van het redelijkheidsbeginsel:

Verzoeker is van oordeel dat verweerder het redelijkheidsbeginsel miskend heeft.

Bij zijn verzoekschrift dd. 8 juni 2009 en twee navolgende schrijvens had verzoeker meerdere medische verslagen voorgelegd aangaande de medische aandoeningen waaraan hij lijdt.

Uit de voorgebrachte medische attesten opgesteld door de behandelende arts en psychologe (o.a. dd. 27/05/2009, dd. 25/01/2010 en dd. 10/08/2010 van dokter V. P. T. (...), en attesten van psychologische zorgen van dd. 11/05/2009 en dd. 11/12/2009 opgesteld door psychologe K. K. (...)) bleek dat de medische aandoeningen van verzoeker van die aard zijn dat hij nood heeft aan een regelmatige opvolging door een psychiater en psycholoog en dat er geen alternatieven bestaan voor de lopende behandeling.

De voorgelegde medische verslagen betreffen objectieve en verifieerbare documenten.

Verweerder had de mogelijkheid om verzoeker aan een medisch onderzoek te onderwerpen doch heeft ten onrechte nagelaten om dit te doen.

Een medisch onderzoek had ongetwijfeld een ander licht geworpen op de zaak.

Het is onredelijk dat verweerder verzoeker niet aan een medisch onderzoek heeft onderworpen, doch zich beperkt heeft tot een verwijzing naar het advies van de ambtenaar-geneesheer dd. 17 november 2010, dat niet volledig was en strijdig was met de medische verslagen van de behandelende artsen. Het gegrond verklaren van verzoekers aanvraag tot verblijfsmachtiging cfr. artikel 9ter Vw. is een redelijke, rationele en aanvaardbare oplossing.

Om al de hierboven aangehaalde redenen dient derhalve de beslissing van verweerder te worden vernietigd."

3.3.2. In haar nota repliceert de verwerende partij dat zoals reeds werd aangetoond bij de bespreking van het eerste en tweede middel de gemachtigde van de staatssecretaris gelet op de concrete elementen van het dossier terecht heeft beslist dat verzoekers aanvraag ongegrond is en dat er geen verplichting was voor de ambtenaar-geneesheer om verzoeker aan een medisch onderzoek te onderwerpen. Verzoeker toont met zijn uiteenzetting niet aan dat de gemaakte beoordeling kennelijk onredelijk zou zijn.

3.3.3. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is, wat *in casu* niet het geval is. Uit de bespreking van de voorgaande middelen is reeds gebleken dat de gemachtigde van de staatssecretaris in alle redelijkheid en op basis van een correcte feitenvinding heeft geoordeeld dat de aandoening van verzoeker behandelbaar is in Armenië en dat de noodzakelijke medische zorgen er beschikbaar en toegankelijk zijn en dat verzoeker kan reizen. Gelet op de analyse van de voorgaande middelen blijkt dat verzoeker met zijn betoog op generlei wijze een schending van het redelijkheidsbeginsel aannemelijk maakt.

Waar verzoeker opnieuw stelt dat het onredelijk was van de verwerende partij om verzoeker niet aan een medisch onderzoek te onderwerpen en zich louter heeft beperkt tot een verwijzing naar het advies van de ambtenaar-geneesheer, verwijst de Raad naar de bespreking van het eerste en tweede middel.

Het vierde middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET